

การศึกษาการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแนวความคิดของพนักงาน: กรณีศึกษา บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)

Opinions of Employees towards Operational Safety of Haad Thip Co., Ltd.
(Thailand).

ธนรัตน์ รัตนกุล^{1*}, กันต์ธมน สุขกระจ่าง², พุฒิธร ตุกเตียน³ และพิเชษฐ จันทวี⁴
Tanarat Rattanakool^{1*}, Kantamon Sukkrajang², Puttitorn Tucktern³ and
Pichet Jantavee⁴

^{1, 2, 3, 4} อาจารย์, คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

^{1, 2, 3, 4} Lecturer, Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University.

*Corresponding author, E-mail: tanarat.r@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน
บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) และ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการปฏิบัติงานด้านความ
ปลอดภัยของพนักงาน กับปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งเป็นวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บ
รวบรวมข้อมูล กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ พนักงานบริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) แผนก
ซ่อมบำรุง โดยรวบรวมจากพนักงาน จำนวน 29 คน ค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลจากการศึกษา พบว่า

- 1) พนักงานมีระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.02$)
- 2) ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านประสบการณ์การทำงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับ
ระดับความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การปฏิบัติงาน ความปลอดภัย

Abstract

The research aimed to: 1) Investigate the levels of the security performance of staff; 2) Study the relationship between the levels of security performance of the staff and personal factors; The sample were 29 employees working in Haad Thip Co., Ltd.. Data collection was performed by a questionnaire. Statistical analysis was employed using frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's Coefficient Correlation. The findings are indicated as follows:

1) Overall, The performance levels of the security of the employee were at most level. ($\bar{X} = 4.02$)

2) The Personal factors of experience and income related to the levels of their performance in Haad Thip Co., Ltd. at the significantly moderate level of .05.

Keywords: Operational, Safety

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการพัฒนาสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น และการที่รัฐบาลดำเนินการสนับสนุนให้มีการส่งเสริมการลงทุนทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่โดยมาจากทั้งผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีทางเศรษฐกิจนั้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และจากความชำนาญและนิสัยการทำงานของคนไทยเคยชินกับการทำงานแบบเกษตรกรรม ยังไม่มีความคุ้นเคยในการทำงานแบบอุตสาหกรรมมากเท่าใด รวมถึงในสมัยก่อนยังไม่มีเครื่องมือที่อำนวยความสะดวกเหมือนในปัจจุบัน การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากต่างประเทศมาใช้ในกระบวนการผลิตเช่น เครื่องจักร สารเคมี สารพิษที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย ทำให้คนไทยขาดความรู้ ความชำนาญทางด้าน การนำเทคโนโลยีมาใช้ และการป้องกันในด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย ยังมีไม่มากนัก ทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มมากขึ้นทุกปีและกลายเป็นภาระที่รัฐบาลต้องแบกรับผู้ประสบปัญหาดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ลักษณะของปัญหานั้นมีทั้งที่มีความรุนแรงน้อยเช่น พิการอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย จนถึงขั้นที่มีความรุนแรงมากเช่น การเสียชีวิตและเสียชีวิตพร้อม ๆ กันหลายคน หรือความเจ็บป่วยสะสมที่เกิดจากการทำงานอย่างต่อเนื่องโดยที่ไม่ได้คาดการณ์มาก่อน (สุพจน์ เต๋นดวง, 2541)

อุบัติเหตุจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมจัดได้ว่าเป็นโรคระบาดชนิดที่ไม่ติดต่อกันอันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม และเป็นโรคที่เกิดจากการปรับปรุง (วิจิตร บุญยะโทตระ, 2536) ทำให้เกิดความสูญเสียมากมายหลายประการ ทั้งสามารถประเมินออกเป็นตัวเงินและไม่สามารถประเมินเป็นตัวเงินได้ ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักจะมองข้ามความสูญเสียเนื่องจากอุบัติเหตุนี้ไป มองเพียงว่าต้องสูญเสียค่ารักษาพยาบาลคนงานหรือปฏิบัติที่ได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อยไม่กี่หมื่นบาทเท่านั้นเองแต่แท้จริงแล้วความสูญเสียเนื่องจากมิได้มีเพียงแต่รักษาพยาบาลเพียงอย่างเดียว

สาเหตุหนึ่งในการเกิดอุบัติเหตุ เกิดมาจากการกระทำของคนที่มาจากความประมาท ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์การ รวมทั้งขาดประสบการณ์ในการทำงาน และปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานมักจะเกี่ยวข้องกับ สติปัญญา เพศ อายุ สถานภาพสมรสระยะเวลาในการทำงาน ความเหนื่อยล้า ความวิตกกังวล การรับรู้ หรือเกิดจากด้านการปฏิบัติงานเช่นการใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น แสงสว่างไม่เพียงพอเสียงดัง ความร้อน ฝุ่นละอองและสารเคมีอันตราย หรืออาจเกิดจากความผิดพลาดของการจัดการบริหารความปลอดภัยที่ทำให้พนักงานต้องอยู่ในสภาวะที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ

การให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงานจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและเร่งด่วนที่องค์การจะต้องทำให้พนักงานตระหนักและใส่ใจตลอดเวลา เพราะผลจากสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือผลจากการเกิดอุบัติเหตุนอกจากจะก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตนเองและครอบครัว สภาพแวดล้อมและสังคมโดยรวมแล้วยังส่งผลกระทบต่อองค์การอีกด้วย (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2541)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแนวความคิดของพนักงาน: กรณีศึกษา บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน

การกระทำหรือการแสดงออกของพนักงาน โดยอยู่ในสภาวะที่ปราศจากอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ พิการ ตาย เกิดโรคจากการทำงานทรัพย์สินเสียหาย และมีสุขภาพอนามัยที่ดีตามหลักพฤติกรรมศาสตร์ นั้น การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยจะเกิดขึ้นได้ ต้องมีปัจจัยหลายประการด้วยกัน จำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ (สมถวิล เมืองพระ, 2537)

1.1 ปัจจัยที่ช่วยโน้มน้าวบุคคลให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัย (Predisposing Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอนามัยของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมนี้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่มักจะได้รับทั้งในทางตรงและทางอ้อม หรือจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.2 ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัย (Enabling Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลต่าง ๆ มีโอกาสที่จะใช้บริการหรืออุปกรณ์ รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่และจัดหาไว้ให้ได้อย่างทั่วถึง ได้แก่ สถานพยาบาล แหล่งอาหาร หรืออุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย เป็นต้น

1.3 ปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความปลอดภัย (Reinforcing Factors) เป็นปัจจัยที่นอกเหนือจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ได้แก่ ปัจจัยที่เกิดจากการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว ญาติ เพื่อน นายจ้างและบุคลากรอื่น ๆ ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัยโดยการอบรมสั่งสอน กระตุ้นเตือน การชักจูง การเป็นตัวอย่าง การดูแลควบคุม รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการกระทำหรือการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมที่จะนำไปสู่การมีสุขภาพหรือพฤติกรรมอนามัยตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม

ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ผู้ปฏิบัติงานจะต้องทราบเกี่ยวกับหลักพื้นฐาน 5 ประการ (วิทิต กมลรัตน์, 2552) คือ

2.1 การปฏิบัติที่ไม่ปลอดภัย เป็นเครื่องหมายของบางสิ่งบางอย่างที่ผิดปกติในระบบการจัดการ เช่น คนงานและผู้ควบคุมงานขาดความรู้การจัดการให้เกิดความปลอดภัยจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายอย่างที่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการ และพยายามหาสิ่งผิดปกติในระบบการจัดการ

2.2 เหตุการณ์สามารถพยากรณ์สภาพการบาดเจ็บ ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้สามารถบอกรายละเอียดและควบคุมได้ ซึ่งการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวกับงานที่ไม่ใช่งานประจำ กิจกรรมเกี่ยวกับการผลิต กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้พลังงาน และกิจกรรมเกี่ยวกับการก่อสร้าง

2.3 การจัดการที่มีผลโดยตรงกับความปลอดภัย จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนเป้าหมายที่มีประสิทธิผล การวางแผน การจัดระเบียบ การควบคุม

2.4 การปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยจะทำได้โดยวิธีการจัดการ ซึ่งกำหนดความรับผิดชอบที่แน่นอน

2.5 ความปลอดภัยเป็นสิ่งที่ถูกตั้งไว้ และให้คำจำกัดความของการจัดการที่ผิดพลาดว่าเป็นการทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน กับ ปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ขอบเขตของการศึกษา
ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มประชากรเป้าหมาย
พนักงานภายในบริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) แผนกซ่อมบำรุง ซึ่งมีบุคลากรจำนวน 29 คน ทำการเก็บข้อมูล โดยวิธีการเจาะจง (หทัยชนก พรรคเจริญ, 2555)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร
ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่งหน้าที่ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย โดยมุ่งเน้นประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือ ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เป็นแบบสอบถามโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ซึ่งประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Check List) ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย โดยเกณฑ์วัดความคิดเห็น โดยมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์สำหรับแปลความหมายสำหรับคะแนนเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.20 – 5.00	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.40 – 4.19	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.60 – 3.39	หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.80 – 2.59	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.79	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปรผล โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ด้านคอมพิวเตอร์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน
2. ค่าเฉลี่ย \bar{X} (Sample mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อใช้ในการอธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติด้านความปลอดภัย
3. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ลักษณะทางด้านเพศ พบว่า พนักงานเป็นเพศชาย ร้อยละ 89.70 เพศหญิงร้อยละ 10.3

ลักษณะทางด้านอายุ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 41.4 รองลงมาอายุ 20 - 30 ปี ร้อยละ 34.5

ลักษณะทางด้านตำแหน่งหน้าที่ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีตำแหน่งพนักงาน ร้อยละ 96.6 และมีตำแหน่งลูกจ้าง เป็นร้อยละ 3.4

ลักษณะทางด้านสถานภาพ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 65.5 และโสด ร้อยละ 34.5

ลักษณะทางด้านระดับการศึกษา พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ร้อยละ 48.3 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 31.0 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 20.7

ลักษณะประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 2 - 5 ปี มีร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ ประสบการณ์ในการทำงาน 12 ปี ขึ้นไปร้อยละ 27.6

ลักษณะรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 17.2

2. ระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย

ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับความปลอดภัย พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับความ

ปลอดภัย โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าสูงสุดในระดับมากที่สุดคือมีการเตือนผู้ร่วมงานไม่ให้สูบบุหรี่ในบริเวณโรงงาน ตามลำดับ ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมา คือ มีการวางแผนการทำงานอย่างปลอดภัยไว้ก่อนล่วงหน้าและเมื่อนึกถึงกฎแห่งความปลอดภัยจะทำให้ทำงานที่เสี่ยงด้วยความระมัดระวัง ($\bar{X} = 4.31$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือเมื่ออยู่ในโรงงานจะปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกง เพราะรู้สึกสบายตัว ($\bar{X} = 2.37$)

ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 7 ข้อ โดยข้อที่มีค่าสูงสุดในระดับมากที่สุด คือ ไม่ควรเก็บอุปกรณ์ที่มีความแหลมคมไว้ในกระเป๋ากางเกง ($\bar{X} = 4.65$) รองลงมา คือ ผู้ใช้เครื่องมือที่มีความชำนาญแล้ว จำเป็นต้องมีการตรวจสอบสภาพก่อนใช้เสมอ ($\bar{X} = 4.44$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การใช้อุปกรณ์ด้วยความเร่งรีบ และไม่กระชับจะทำให้เครื่องจักรตั้งชายถุงมือเข้าไปและอาจพันมือเข้าไปด้วย ($\bar{X} = 3.96$)

ด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 7 ข้อ โดยข้อที่มีค่าสูงสุดในระดับมากที่สุด คือ ทำงานโดยมีสมาธิและไม่ประมาท หรือเหม่อลอย และการพักผ่อนที่เพียงพอ ทำให้ไม่รู้สึกง่วงนอนในเวลาทำงาน ($\bar{X} = 4.68$) รองลงมา คือ ไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.58$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การทำงานโดยไม่สนใจในสิ่งที่ตนเองทำอยู่ อาจทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บได้ ($\bar{X} = 4.00$) แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย (โดยภาพรวม)

ความปลอดภัย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.87	.41	มาก
ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.34	.54	มากที่สุด
ด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน	4.40	.59	มากที่สุด
โดยภาพรวม	4.20	.42	มากที่สุด

3. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน และรายได้ มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงดังตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับด้านความปลอดภัย กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	P
ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.879	0.419	.435*
ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.336	0.541	-.041
ด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน	4.398	0.594	-.093

* P < .05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	P
ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.879	0.419	.032
ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย	4.336	0.541	-.447*
ด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน	4.398	0.594	-.354

* P < .05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในทรศนะของพนักงานในหน่วยซ่อมบำรุง (โดยภาพรวม) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ด้านความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ ด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.34$) และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.40$) และปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน และรายได้ มีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงดังตารางที่ 2 และ 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2542) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม พบว่าพนักงานที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน การศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน การอบรมเรื่องความปลอดภัย และการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการรับรู้ระบบความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน พนักงานหญิง พนักงานที่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน พนักงานที่เคยอบรมด้านความปลอดภัย และพนักงานที่เคยอบรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลมีพฤติกรรมความปลอดภัยมากกว่าพนักงานชายพนักงานที่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน พนักงานที่ไม่เคยอบรมด้านความปลอดภัย และพนักงานที่ไม่เคยอบรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการรับรู้ระบบความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อริศรา ปาดแมน (2543) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตรายกับพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัท รองเท้าบาจา จำกัด(มหาชน) พบว่า พนักงานที่มี เพศ อายุ วุฒิ การศึกษา แผนกงาน อายุงาน และประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยไม่แตกต่างกัน มีเพียงพนักงานที่มีประสบการณ์การอบรมแตกต่างกันที่มีพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตรายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2552). *สถิติสำหรับการวิจัย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
 รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร. (2542). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). *เทคนิคการวิจัยการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิจิตร บุญยะโทตระ. (2536). *อุปนิสัยจากการทำงาน*. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- วิหิต กมลรัตน์. (2552). *ศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท อติตยา เบอร์ล่า เคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ฟอสเฟต ดีวีชั่น)*. สารนิพนธ์ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมถวิล เมืองพระ. (2537). *การศึกษาพฤติกรรมอนามัยของคณงานในระดับปฏิบัติการ เรื่องการป้องกันอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ โลหะเครื่องจักร และอุปกรณ์ เขตอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2541). *แนะนำมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย-มอก.18000. วารสารเพื่อคุณภาพและเทคนิคการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม*. 5. 43-45.
- สุพจน์ เด่นดวง. (2541). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- หทัยชนก พรรคเจริญ. (2555). *เทคนิคการเลือกตัวอย่าง*. โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การเตรียมความพร้อมคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ครั้งที่ 2. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สำนักนโยบายและวิชาการสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- อริศรา ปาดแมน. (2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตรายกับพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย ของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัท รongเท้าบาจาแห่งประเทศไทย จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.